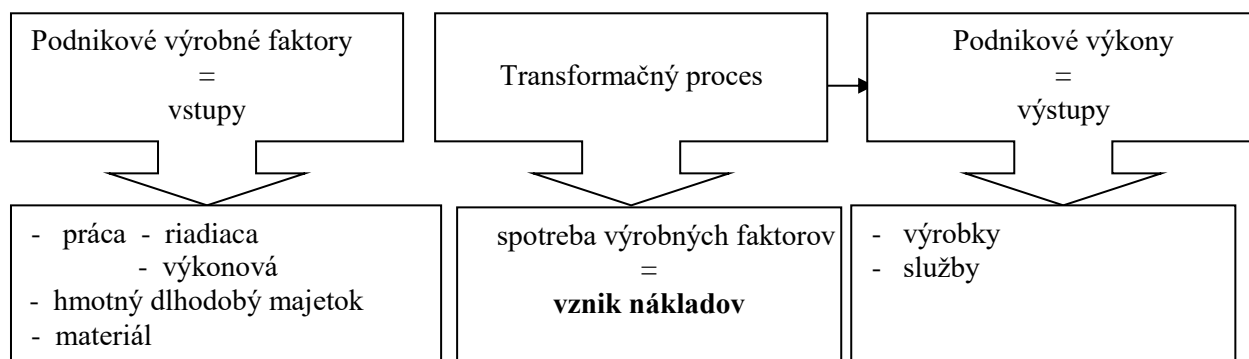

7. Náklady, výnosy a výsledok hospodárenia

7.1. Podstata a vznik nákladov

Realizáciou transformačného (hospodárskeho) procesu v podniku dochádza na jednej strane k spotrebe podnikových výrobných faktorov, t. j. k vzniku nákladov a na strane druhej k produkcii statkov a služieb, t. j. k vzniku výnosov.

Náklady, výnosy a výsledok hospodárenia sú **základnými hodnotovými kategóriami** ekonomických vied. Jednotlivé ekonomické vedy definujú náklady a ich štruktúru z hľadiska predmetu svojho skúmania. Ponímanie a teda aj ich definovanie sa líši v závislosti od účelu, na ktorý slúžia. Náklady v ekonomickej teórii sú zafinované širšie ako v podnikovej ekonomike a účtovníctve.

Náklady možno charakterizovať ako peňažné vyjadrenie spotreby podnikových výrobných faktorov a ostatné výdavky účelovo spojené s jeho činnosťou. Takto vymedzené náklady sú základom pre výpočet daní, majú teda predpísanú ucelenú formu.

Charakteristické vlastnosti nákladov:

- vznikajú v každom podniku,
- ich meradlom sú peniaze,
- vzťahujú sa určitému časovému obdobiu.

Vzťah medzi nákladmi a výdavkami

Náklady sú peňažným vyjadrením spotreby podnikových výrobných faktorov a ostatné výdavky spojené s jeho činnosťou. **Výdavky** sú znížením peňažných prostriedkov v hotovosti alebo na bankovom účte. Náklady vznikajú v okamihu spotreby, výdavky v okamihu úbytku peňažných prostriedkov, t. j. v momente úhrady.

Náklad	Výdavok
- spotreba materiálu	- úhrada faktúry za nákup materiálu
- odpisy dlhodobého majetku	- úhrada faktúry za nákup dlhodobého majetku
- mzdové náklady	- výplata miezd zamestnancom v hotovosti alebo prevodmi na účty

Okamih spotreby podnikových výrobných faktorov a úbytku peňažných prostriedkov môže byť rovnaký, vo väčšine prípadov sa však odlišuje. Medzi nákladmi a výdavkami vzniká časový a vecný nesúlad. Vecný nesúlad vzniká, ak výdavok nie je možné priradiť k podnikovým výkonom. Časový nesúlad vyplýva zo skutočnosti, že náklady a výdavky sa musia zaúčtovať v účtovnom období, s ktorým vecne a časovo súvisia, vznikajú tak náklady budúcich období a výdavky budúcich období. Kritériá účtovania časového rozlíšenia nákladov a výdavkov sú:

- známy vecný obsah (účel),
- suma,
- určené obdobie, ktorého sa týkajú.

Časové rozlíšenie nákladov ovplyvňuje výsledok hospodárenia, základ dane a výšku daňovej povinnosti právnickej osoby.

V podnikovej praxi sa môžu vyskytnúť výdavky bez nákladov (výplata dividend, splátka úveru) a náklady bez výdavkov (odpisy darovaného dlhodobého majetku).

7.2. Klasifikácia nákladov

Podstatu klasifikácie nákladov tvorí ich rozčlenenie do skupín s osobitnými charakteristickými vlastnosťami. Najvýznamnejšie kritériá členenia nákladov:

- druhové členenie nákladov,
- členenie nákladov podľa položiek kalkulačného vzorca,
- členenie nákladov podľa ich závislosti od objemu výkonov,
- členenie nákladov z daňového hľadiska,
- členenie nákladov podľa rozhodovacích procesov.

Druhové členenie nákladov je primárnym členením nákladov každého podniku. Toto členenie vychádza z právnej úpravy vedenia podvojného účtovníctva. Vytvorené skupiny nákladov obsahujú len jeden druh, sú ekonomicky rovnorodé. Sú nimi:

- spotrebované nákupy - spotreba materiálu, energie, vody,
- služby - opravy a udržiavanie, cestovné náklady na reprezentáciu, poštovné a telefónne poplatky, nájomné,
- osobné náklady - mzdové náklady, poistné na zdravotné a sociálne poistenie hradené zamestnávateľom,
- dane a poplatky - daň z motorového vozidla, daň z nehnuteľností, atď.
- odpisy dlhodobého majetku,
- zostatková cena predaného dlhodobého majetku,
- manká a škody,
- náklady na finančnú činnosť - úroky, predané cenné papiere a vklady, kurzové straty, poistné, atď.

Charakteristické vlastnosti jednotlivých nákladových druhov:

- **prvotné náklady**, pretože sa evidujú vo forme a výške, ako pôvodne vznikli,
- **externé náklady**, pretože vo väčšine prípadov vznikajú zo vzťahu s externým prostredím podniku,
- **jednoduché náklady**, pretože ich nie je možné ďalej rozložiť.

Detailný pohľad na jednotlivé nákladové druhy poskytuje výkaz ziskov a strát, ktorý tvorí súčasť účtovnej závierky podnikateľského subjektu. Zostavuje sa v zákonom predpísanej

štruktúre. Zostavenie výkazu vychádza z vedenia bežného účtovníctva v podniku, ktoré pre oblasť nákladov zabezpečuje ich evidenciu.

Členenie nákladov podľa položiek kalkulačného vzorca (kalkulačné členenie) vychádza z jednotlivých nákladových druhov, a tieto priraduje k účelu ich vynaloženia. Náklady sleduje na kalkulačnú jednotku, ktorou môžu byť výrobok, služba, činnosť, aktivita, atď. Klasifikácia vychádza, ako vyjadruje sám názov, z kalkulačného vzorca, ktorý zoskupuje jednotlivé priame a nepriame náklady. Vo všeobecnosti, kalkulačný vzorec môže mať nasledujúcu štruktúru:

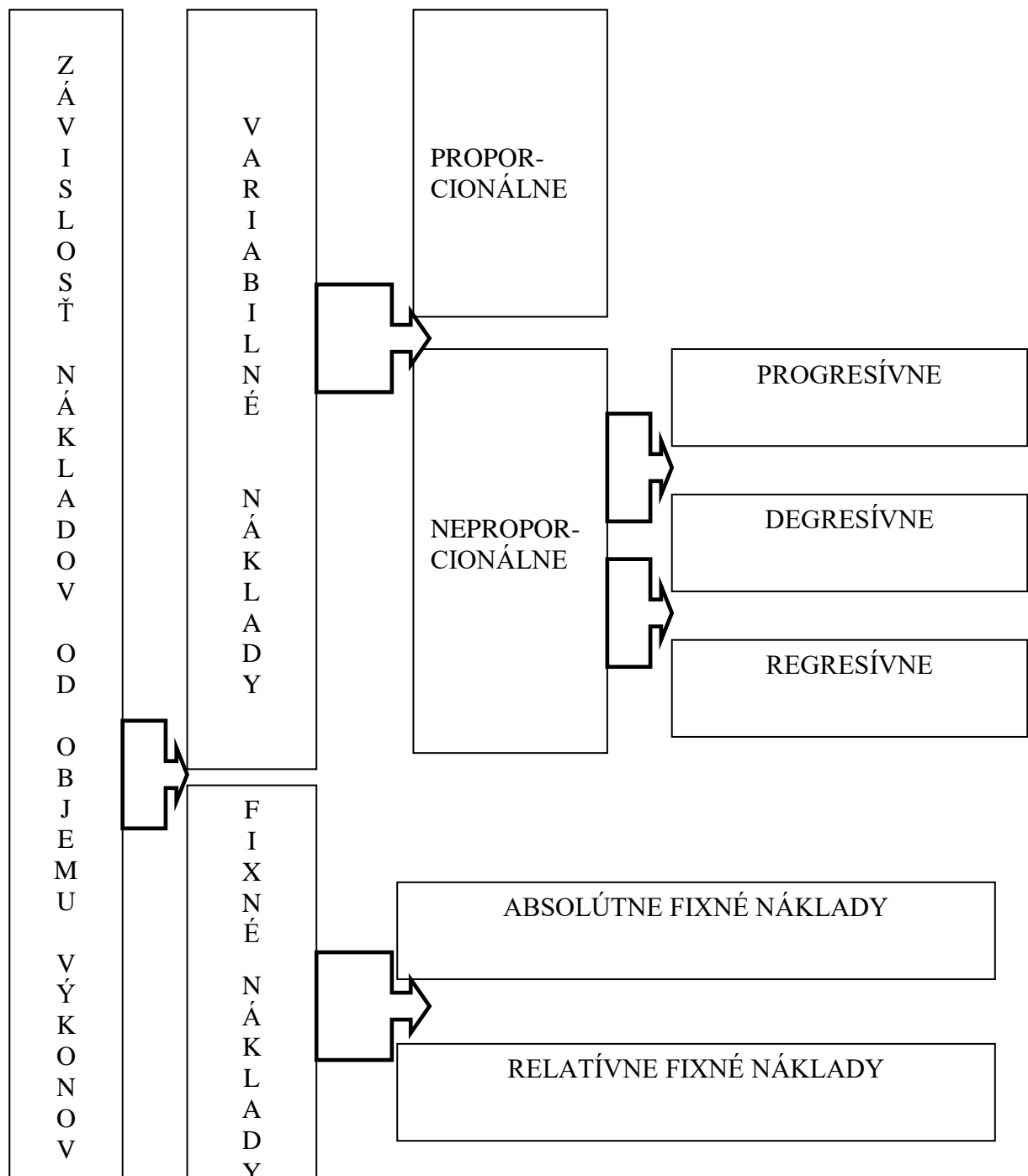
1. priamy materiál
2. priame mzdy
3. ostatné priame náklady
4. výrobná (prevádzková) réžia
- 1.- 4. **Vlastné náklady výroby (prevádzky)**
5. správna réžia
- 1.- 5. **Vlastné náklady výkonu**
6. odbytové náklady
- 1.- 6. **Úplné vlastné náklady výkonu**
7. zisk (strata)
- 1.-7. **Predajná cena**

Položka kalkulačného vzorca	Vecný obsah
- PRIAMY MATERIÁL	- hodnoty, ktoré priamo prechádzajú do výrobku, napríklad základný materiál, pomocný materiál, technologické palivo a energia
- PRIAME MZDY	- mzdy zamestnancov, ktorí bezprostredne zabezpečujú výrobu - mzdy výrobných robotníkov za odpracovaný čas
- OSTATNÉ PRIAME NÁKLADY	- priame náklady vzťahujúce sa na daný výrobok, napríklad, odpisy, náklady na záručné opravy, zdravotné a sociálne poistenie z miezd výrobných robotníkov
- PREVÁDZKOVÁ RÉŽIA	- náklady súvisiace s riadením a obsluhou výroby, napríklad palivo, energia, náhrady miezd, mzdy obslužných pracovníkov
- SPRÁVNA RÉŽIA	- náklady súvisiace s riadením a správou podniku, napríklad výkony spojov, mzdy, zdravotné a sociálne poistenie z miezd riadiacich zamestnancov, odpisy
- ODBYTOVÉ NÁKLADY	- náklady súvisiace s odbytom a expedíciou výrobkov, napríklad náklady na prieskum trhu, reklama, obaly, doprava

Všeobecný kalkulačný vzorec sa upravuje v konkrétnych podnikových podmienkach, zásada členenia položiek na priame a nepriame náklady zostáva zachovaná. **Priame náklady** sú priame, pretože ich možno priamo a presne stanoviť na výkon, predovšetkým na základe technicko-hospodárskych noriem spotreby a výkonu, bezprostredne súvisia s produkciou výkonov, s technologickým procesom. **Nepriame (režijné) náklady** sa stanovujú na výkon rôznymi prepočtami (kalkulačnými metódami), s produkciou výkonov súvisia nepriamo, sú spoločnými nákladmi vznikajúcimi pri zabezpečení, obsluhu a riadení výroby, odbytu výrobkov a riadení podniku ako celku.

Členením nákladov podľa ich závislosti od objemu výkonov dochádza k tvorbe skupín nákladov, ktoré sa menia v rôznej intenzite pri zmene objemu výkonov, pričom sú abstrahované od ďalších vplyvov (interných, externých) a intenzity ich vplyvu.

Členenie nákladov v závislosti od objemu výroby je z uvedených kritérií v podnikovej praxi najmenej využívané. Dôvodom môže byť prácnosť stanovovania variabilných a fixných nákladov a nejednotnosť ich určovania. V jednom podniku môžu byť niektoré náklady premenlivé, v inom sú rovnaké náklady fixné. Podobný prípad sa môže vyskytnúť aj v rámci jedného podniku v rôznych časových obdobiach.

V závislosti od objemu výroby sa náklady členia na:

1. **variabilné náklady** - sú náklady, ktoré sa menia pri zmene objemu výkonov,
 - sú funkčne závislé od objemu výkonov,
 - sú to náklady súvisiace s konkrétnym výkonom.

Podľa úmery zmeny sa rozdeľujú na:

- a) proporcionálne náklady, ktoré sa so zmenou objemu výkonov menia priamo úmerne, napr. spotreba základného materiálu, priame mzdy,
- b) neproporcionálne náklady, ktoré
 - rastú rýchlejšie ako produkcia alebo pri poklese výkonov klesajú pomalšie (*progresívne*) napr. nadčasové príplatky, zvýšenie nákladov na opravy,
 - rastú pomalšie ako produkcia (*degresívne*), napr. spotreba pomocného materiálu, náklady na bežné opravy a údržbu,
 - so stúpaním objemu výroby klesajú a pri poklese výroby stúpajú (*regresívne*), napr. mzdy za prestoje.

2. **fixné náklady** sú náklady nezávislé od objemu produkcie, vznikajú aj vtedy, ak je objem výkonov nulový. Príčinou vzniku fixných nákladov je celkové zabezpečenie konkrétnej kapacity činnosti; sú vynakladané v závislosti na čase a opakujú sa v stanovených časových intervaloch (rok, mesiac, týždeň). Fixné náklady zahŕňajú:

- a) absolútne fixné náklady ktoré sa so zmenou objemu výkonov nemenia (náklady na vykurovanie, mzdy vrcholového manažmentu, osvetlenie, náklady na prípravu výrobného procesu),
- b) relatívne fixné náklady meniace sa skokom – ich rast nastáva až zvýšením výrobnéj kapacity, t.j. menia sa od určitej hranice (odpisy dlhodobého majetku).

Napríklad nákladové položky podniku cestnej nákladnej dopravy, rozčlenené v závislosti od objemu výkonov:

Variabilné náklady	Fixné náklady
- spotreba pohonných hmôt a mazadiel	- odpisy dopravných prostriedkov
- spotreba pneumatík	- odpisy technického vybavenia dispečerov
- opravy a udržiavanie	- cestná daň
- mzdové náklady	- daň z nehnuteľností
- poistné hradené zamestnávateľom	- úroky
- cestovné	- pokuty a penále
	- spotreba energie, vody
	- zostatková cena predaného dlhodobého majetku
	- náklady na reprezentáciu
	- poistné
	- poštovné a telekomunikačné poplatky
	- nájomné
	- leasingové poplatky

Dôvody pre venovanie osobitnej pozornosti fixným nákladom v podnikoch sú:

1. zvyšovanie obstarávacích cien dlhodobého majetku z dôvodu vyššej technickej úrovne,
2. využitie fixných nákladov podstatne ovplyvňuje efektívnosť v podnikoch.

Členenie nákladov z daňového hľadiska vychádza z právnej úpravy zdaňovania príjmov právnickej osoby. Podľa daného kritéria sa vytvárajú štyri skupiny nákladov:

- daňovo uznané náklady v plnej výške,
- daňovo uznané náklady do limitu,
- daňovo uznané náklady po zaplatení,
- daňovo neuznané náklady.

Členenie nákladov z daňového hľadiska sa používa pri výpočte základu dane a dane z príjmov právnických osôb. Náklady neuznané nad limit, uznané po zaplatení a daňovo neuznané sú položkami zvyšujúcimi výsledok hospodárenia pre daňové účely.

Daňovo uznané náklady sú náklady spĺňajúce nasledujúce podmienky:

1. náklad je vynaložený na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov, to znamená, že výdavok musí korešpondovať s dosiahnutým príjmom,
2. preukázateľne vynaložený,
3. zaúčtovaný v účtovníctve daňovníka alebo zaevidovaný v evidencii.

Daňovo uznané náklady do limitu sú náklady, pri ktorých zákon o daniach z príjmov stanovuje hranicu akceptovateľnosti. Sú nimi napríklad náklady na cestovné výdavky, spotrebované pohonné hmoty.

Daňovo uznané náklady po zaplatení, ako hovorí samotné pomenovanie, sú súčasťou základu dane z príjmov po zaplatení. Sú nimi napríklad náklady na získanie certifikátu, nájomné, licenčné poplatky, výdavky na prieskum trhu, provízie, poradenské a právne služby, sponzorské – zákon o športe.

Daňovo neuznané náklady v plnej výške zvyšujú vykázaný výsledok hospodárenia a teda vyvolávajú zvýšenie daňovej povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Sú nimi napríklad, dary, náklady na reprezentáciu (okrem výnimky), škody (okrem škôd spôsobených živelnou udalosťou a spôsobené neznámym páchatelom potvrdené políciou) nad výšku príjmov z náhrad, odpis pohľadávky na základe vlastného rozhodnutia (okrem výnimky), tvorba opravných položiek (okrem výnimky).

Význam členenia nákladov:

Význam druhového členenia nákladov:

- poskytujú základný prehľad o štruktúre nákladov,
- východisko pre zistenie výsledku hospodárenia a daňového základu,
- zistenie náročnosti výroby (materiálová, pracovná náročnosť),
- výpočet produktivity práce,
- východisko pre základné smery znižovania nákladov.

Význam kalkulačného členenia nákladov:

- podklad pre kontrolu a riadenie hospodárnosti,
- zistenie nákladov na jednotku výkonu,
- podklad pre tvorbu ceny,
- podklad pre tvorbu finančného plánu.

Význam členenia nákladov v závislosti od objemu výkonov:

- zistenie zmeny nákladov pri zmene objemu výroby,
- podklad pre plánovanie objemu výroby (objem výroby potrebný na zabezpečenie krytia nákladov)
- podklad pre rozhodovanie pri výbere z viacerých variantov.

7.3 PODSTATA VÝNOSOV

Výnosy sú peňažným vyjadrením vzniknutých a realizovaných hodnôt podniku. Sú to výkony vyjadrené v peňažných prostriedkoch, ktoré podnik získal zo všetkých svojich činností za určité obdobie, bez ohľadu na to, či boli v tomto období aj uhradené. Hlavnou zložkou výnosov. Tržby predstavujú peňažné prostriedky, ktoré podnik získal z predaja vlastných výrobkov a poskytnutých služieb, z predaja nakupovaného tovaru a z predaja cenných papierov a podielov. Patria sem aj tržby z príležitostného predaja dlhodobého majetku a materiálu, ktorý si podnik obstaráva pre vlastné použitie, nie za účelom predaja.

So vznikom výnosov v podniku sú spojené príjmy. Nie všetky príjmy peňažných prostriedkov znamenajú aj zvýšenie výnosov, napr. príjem vkladov spoločníkov pri založení podniku, príjem úveru, dotácií, atď. **Príjmy** predstavujú zvýšenie (prijatie) peňažných prostriedkov v hotovosti alebo na účet.

7.4. Klasifikácia výnosov

Výnosy, ktoré vznikajú v podniku, sa členia z viacerých hľadísk, pričom za základné sa považuje:

- a) druhové členenie výnosov,
- b) členenie výnosov na zisťovanie výsledku hospodárenia.

Druhové členenie výnosov:

- tržby za vlastné výkony (výrobky a služby) a tovar,
- zmeny stavu vnútroorganizačných zásob,
- aktivácia,
- iné výnosy z hospodárskej činnosti,
- finančné výnosy.

Najdôležitejšiu časť výnosov tvoria **tržby za vlastné výkony a tovar**. Vznikajú z predaja vlastných výrobkov, služieb a tovaru.

Zmeny stavu vnútroorganizačných zásob predstavujú rozdiel medzi konečnou a začiatočnou zásobou. Zmena stavu zásob nedokončenej výroby, polotovarov, výrobkov a zvierat sa môže prejaviť ako zvýšenie stavu (stav na konci je vyšší ako na začiatku) alebo zníženie stavu (stav na konci je nižší ako na začiatku). Pomocou zmeny stavu vnútroorganizačných zásob sa má vylúčiť vplyv vynaložených nákladov na výsledok hospodárenia v prípadoch, ak sa výkony (nedokončená výroba, polotovary, výrobky a zvieratá) nerealizovali a sú v evidencii majetku podniku. A naopak, umožňuje ovplyvňovanie výsledku hospodárenia o zmenu hodnoty dokončených výrobkov a odchovaných zvierat.

Aktivácia (výnosy z vyrobených výkonov) plní podobnú úlohu ako predchádzajúca skupina. V tomto prípade sú výkonmi vyrobený materiál, tovar, dlhodobý nehmotný majetok, dlhodobý hmotný majetok a poskytnuté vnútroorganizačné služby pre vlastnú potrebu podniku. Takéto výkony si môžu poskytnúť len podniky, ktoré sú na daný výkon vybavené príslušnou technikou a zamestnancami.

Iné výnosy z hospodárskej činnosti sú tvorené najmä tržbami za predaný nepotrebný dlhodobý nehmotný a dlhodobý hmotný majetok, tržbami z predaja nadbytočných materiálových zásob a tržbami zo zmluvných a ostatných pokút, penále a úrokov z omeškania.

Do **finančných výnosov** patria tržby z predaja cenných papierov a podielov v predajnej cene, výnosové úroky od peňažných ústavov alebo iných dlžníkov, kurzové zisky, ktoré vznikli

v priebehu roka u pohľadávok a záväzkov v zahraničí, výnosy z dlhodobého hmotného majetku a pod.

Vzhľadom na **zisťovanie výsledku hospodárenia** sú výnosy z predchádzajúceho členenia podľa druhov zatriedené do týchto štyroch skupín:

- a) výnosy z hospodárskej činnosti,
- b) výnosy z finančnej činnosti.

Do výnosov z hospodárskej činnosti patria tržby za vlastné výkony a tovar, zmeny stavu vnútroorganizačných zásob, aktivácia, iné výnosy z hospodárskej činnosti. Do výnosov z finančnej činnosti patria finančné výnosy.

Výšku výnosov v podniku **ovplyvňujú** tieto základné činitele:

- množstvo predaných výrobkov a objem poskytnutých služieb,
- rôzna výška zisku,
- ceny výrobkov a služieb, poskytované rabaty (množstevný rabat, funkčný rabat, skonto) a položky upravujúce cenu (cenová diferenciácia v závislosti od segmentu trhu, času atď.),
- dopyt a ponuka, ktoré sa odrážajú v cene (dopytovo orientovaná cenotvorba, konkurenčne orientovaná cenotvorba),
- vývoj kurzu meny.

7.5. Podstata výsledku hospodárenia

Výsledok hospodárenia je považovaný za jeden zo základných syntetických ukazovateľov, ktorý vypovedá o úspešnosti hospodárenia podnikov. Výsledok hospodárenia vyjadruje nielen úspešnosť podnikania, ale je aj základným zdrojom rastu majetku z vlastného imania. Jeho výška je rozhodujúca pre splácanie bankových úverov a vyplácanie odmien subjektom, ktoré sa podieľajú na základnom kapitáli podniku (podieľu na zisku, dividendy).

Výsledok hospodárenia podniku sa vypočíta ako rozdiel medzi celkovými výnosmi a celkovými nákladmi dosiahnutými v podniku za účtovné obdobie. Účtovné obdobie je kalendárny alebo hospodársky rok. Ak výnosy prevyšujú náklady, ide o **zisk**, ak náklady prevyšujú výnosy, ide o **stratu**.

Výsledok hospodárenia vyčísľovaný za účtovné obdobie sa v účtovnej evidencii podniku skladá z nasledovných položiek:

- výsledok hospodárenia z hospodárskej činnosti,
- výsledok hospodárenia z finančnej činnosti.

Z hľadiska podniku je rozhodujúcou zložkou výsledok hospodárenia z hospodárskej činnosti. Môže mať formu prevádzkového zisku, resp. prevádzkovej straty. *Prevádzkový zisk* je dôležitým kvalitatívnym ukazovateľom podniku. Za podnik ako celok je prevádzkový zisk (resp. strata) determinovaný týmito štyrmi faktormi:

- a) objem realizovanej produkcie a služieb,
- b) štruktúra realizovanej produkcie,
- c) realizačná cena jednotlivých produktov a služieb,
- d) náklady na jednotku jednotlivých druhov produkcie.

Kumulovaná výška časti ponechanej na samofinancovanie sa nachádza v podniku k určitému dátumu vo forme:

- rezervného fondu zo zisku, ktorý sa v kapitálových spoločnostiach tvorí povinne,

- iných, dobrovoľne tvorených fondov zo zisku,
- nerozdeleného zisku hospodárenia minulých období,
- nerozdeleného zisku bežného obdobia.

Všetky uvedené položky spolu so základným imaním a kapitálovými fondmi tvoria **vlastné imanie** podniku.

Výsledok hospodárenia (zisk) plní v podniku niekoľko funkcií. Je to **funkcia**:

- a) *kriteriálna* – rozhodovanie o veľkosti výroby, novej výrobe a investíciách,
- b) *rozvojová* – tvorba finančných prostriedkov,
- c) *rozdeľovacia* – rozdeľovanie čistých dôchodkov medzi podnikom a štátom,
- d) *motivačná* – hmotná zainteresovanosť.

Zdrojom informácií pre vyčíslenie výsledku hospodárenia je účtovníctvo podniku (výkaz ziskov a strát a súvaha). Výsledok hospodárenia sa objektívne vyčísľuje vo vzťahu k jednotlivým činnostiam podniku. Podľa členenia nákladov a výnosov pre výpočet výsledku hospodárenia sa výsledok hospodárenia člení na:

- výsledok hospodárenia z hospodárskej činnosti pred zdanením,
- výsledok hospodárenia z finančnej činnosti pred zdanením.

$$\begin{array}{r}
 \text{Výnosy z} \\
 \text{hospodárskej} \\
 \text{činnosti} \\
 - \\
 \text{Náklady na} \\
 \text{hospodársku} \\
 \text{činnosť} \\
 = \\
 \text{Výsledok hospodárenia} \\
 \text{z hospodárskej činnosti}
 \end{array}$$

Výnosy z hospodárskej činnosti:

Tržby za vlastné výkony a tovar
 Zmeny stavu vnútroorganizačných zásob
 Aktivácia
 Iné výnosy z hospodárskej činnosti
 Zúčtovanie niektorých položiek z hospodárskej činnosti

Náklady z hospodárskej činnosti:

Spotrebované nákupy
 Služby
 Osobné náklady
 Dane a poplatky
 Iné náklady na hospodársku činnosť
 Odpisy a opravné položky k dlhodobému majetku

$$\begin{array}{r}
\text{Výnosy z} \\
\text{finančnej} \\
\text{činnosti} \\
- \\
\text{Náklady na} \\
\text{finančnú} \\
\text{činnosť} \\
= \\
\textbf{Výsledok hospodárenia} \\
\textbf{z finančnej činnosti}
\end{array}$$

$$\begin{array}{r}
\text{Výsledok hospodárenia} \\
\text{z hospodárskej činnosti} \\
- \\
+ \\
\text{Výsledok hospodárenia} \\
\text{z finančnej činnosti} \\
= \\
\text{Výsledok hospodárenia} \\
\text{za účtovné obdobie pred zdanením}
\end{array}$$

Výsledok hospodárenia pred zdanením daňou z príjmov môže byť zisk alebo strata. Zisk alebo strata sa upraví o položky zvyšujúce výsledok hospodárenia pred zdanením daňou z príjmov (daňovo neuznané náklady, daňovo neuznané náklady nad limit) a o položky znižujúce výsledok hospodárenia pred zdanením daňou z príjmov, čím sa získa základ dane alebo daňová strata.

$$\begin{array}{r}
\text{Výsledok hospodárenia za účtovné obdobie pred zdanením} \\
+ \text{ položky zvyšujúce výsledok hospodárenia pre daňové účely} \\
- \text{ položky znižujúce výsledok hospodárenia pre daňové účely} \\
\hline
\text{základ dane} \\
x \text{ sadzba dane} \\
\hline
= \text{ splatná daň z príjmov za účtovné obdobie} \\
- \text{ zápočet, vyňatie a úľavy na dani z príjmov} \\
\hline
= \text{ splatná daň z príjmov za účtovné obdobie}
\end{array}$$

Postup výpočtu **výsledku hospodárenia po zdanení** za účtovné obdobie:

$$\begin{array}{r}
\text{Výsledok hospodárenia za účtovné obdobie pred zdanením} \\
- \text{ splatná daň z príjmov z bežnej činnosti po zápočte, vyňatí a úľavách} \\
\hline
= \text{ Výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení}
\end{array}$$